

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. Русе, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XIV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милен Ив. Бойчев

при участието на секретаря А.П.Х.

като разгледа докладваното от Милен Ив. Бойчев Гражданско дело № 20234520106166 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съобрази:

Производството е по реда на чл. 530 и сл. ГПК във вр. с чл. 19 ЗГР.

Постъпила е молба от П. В. С., в която е посочила, че живее във ***** и е сключила граждански брак през 2018г., като в удостоверението за сключен граждански брак, издадено въз основа на акт за сключен граждански брак №*** от 22.06.2018г. на длъжностно лице при Община ***, двамата съпрузи били записани погрешно с фамилно име С., вместо правилното такова С.. Въпреки молбите от страна на молителката за поправка в изписването на фамилното име, била уведомена, че такава може да бъде извършена единствено в изписването на имената на латиница, но не и на кирилица, възможността за която промяна била съдебната процедура. Също така се сочи, че молителката и съпругът ѝ имали две деца – А. и Д., които носели фамилното име С., включително и в издадените удостоверения за раждане от Община Русе. Разликата във фамилните имена на семейството създавало и редица неудобства. Моли се да бъде постановено съдебно решение, с което да бъде променено фамилното име на молителката от С. на С..

В срока по чл.131 ГПК, от Община Русе е постъпило становище, че

молбата е допустима и основателна. Становище от Районна прокуратура - Русе не е постъпило.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Молителката е български гражданин, който преди да сключи граждански брак на 22.06.2018г. в гр. *** е носела имената П. В. Д.. След сключване на граждански брак с Т.Д. С., гражданин на *****, е приела неговото фамилно име, но в удостоверението за сключен граждански брак, издадено въз основа на акт за сключен граждански брак №*** от 22.06.2018г. на длъжностно лице при Община ***, двамата съпрузи са записани с фамилно име С..

В издаден документ за самоличност от *****, молителката е с имена P.V.S., а в издадени паспорт от Република България с имената П. В. С.. Двете деца на молителката и съпругът ѝ са с фамилни имена S., които в издадените удостоверения за раждане от Община Русе са преведени като С..

Разпитания по делото свидетел Е.Н.Г., майка на молителката, установява, че грешката, която била допусната при изписване на фамилното име на дъщеря ѝ след като сключила граждански брак създавала проблем, при пътуване, пазаруване през интернет и пр. Било ѝ отказано правилното изписване на фамилното име на български език при издаване на паспорт и била записана с погрешното по удостоверението за сключен граждански брак. Това налагало да се обърне към съда за допускане на поправката.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните прани изводи:

Молбата е процесуално допустима, а разгледана по същество и основателна.

За да се иска промяна на собствено, бащино или фамилно име на дадено лице, чл.19 ЗГР изисква някое от тях или всичките да са опозоряващи или обществено неприемливи, както и в случаите, когато важни обстоятелства налагат това. В конкретния случай в молбата са наведени доводи, които говорят за втория случай, тъй като молителката излага важни обстоятелства по смисъла на чл. 19 ЗГР, за промяна на фамилното ѝ име.

Правото на име е субективно, лично и неотчуждимо право, свързано с определен гражданско правен субект. Промяната на името е регламентирана като потестативно право, което възниква при точно определени от закона

основания и се упражнява по предвиден в ГПК ред.

В чл.19 ЗГР изрично е посочено при какви предпоставки може да се иска промяна на имена, като в конкретния случай, съдът счита, че са налице важни обстоятелства за това. Законодателят не дефинира понятието „важни обстоятелства”, които налагат промяната на името, поради което те следва да се преценяват в контекста на всеки отделен случай, като тази преценка винаги трябва да бъде съобразена с императивните изисквания на чл. 13 и чл. 14 от ЗГР. Поисканата в случая промяна представлява искане за поправка на грешка, допусната вероятно при изписване фамилното име на съпруга на молителката от латиница на кирилица. След като исканата поправка не е допусната по административен ред, единствената възможност за молителката е настоящото съдебно производство. Приемането на фамилното име на съпруга е възможност изрично предвидено и в чл. 12 СК и искането за правилното записване на това фамилно име в документите за самоличност на молителката следва да бъде уважено.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че са налице предпоставките на чл.19 ЗГР, а именно налице са важни обстоятелства, които налагат промяната на фамилното име на молителката, която промяна следва да се допусне.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА ПРОМЯНА във фамилното име на П. В. С. с ЕГН***** от „С.“ на „С.“, с което фамилно име следва да бъде записана в регистрите на населението.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на длъжностното лице по гражданско състояние в Община Русе за отразяване промяната в съответните регистри на населението.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.537,ал.1 ГПК.

Съдия при Районен съд – Русе: _____